

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Петѣкъ. Цѣна-та за едни година е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвѣрти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованія-та трѣба всякога да сѣ предплащени и да ся испращатъ въ полиціѣ, въ групѣ или въ пощенскы тилбри (пуглове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторѣ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ.

Година 1.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, МАЙ 14, 1876.

Брой 20.

ХРИСТИАНСТВО-ТО И ВЕЩЕСТВЕННО-ТО БЛАГОДЕНСТВІЕ.

Всякой образованъ народъ пыта: «Какъ може едно по-высоко вещественно благоденствіе да ся постигне, и чрѣзъ каквы сръдства може то да ся извърши?» Нѣкои, обаче, като разгледають този въпросъ, туряють Христианство-то на странѣ като нѣщо, което глѣда никакъ свръскъ съ него. Главна-та цѣль на Христианскѣ-тъ религіѣ е, наистинѣ, нравственна и духовна; тя, наистинѣ, пыта съ усърдиѣе какво ще ползува едного чловѣка, а не той придобые всичкый-тъ свѣтъ, а изгуби своѣхъ-тъ душѣ; и тя, наистинѣ, запрѣтѣва чрѣзъмѣрно-то грыженіе на вещественно-то ни състояніе, и строго осѣжда сребролюбіе-то като корень на всичкы-тъ злины. Ако и да е така, тѣ падать въ заблужденіе като наклоняватъ отъ това че сърдечно-то приѣманіе на Евангеліе-то и една истинна съобразность съ учения-та му отъ лица-та, които съставляватъ единъ народъ, не ще повліяють вещественно-то му благоденствіе. Исторія-та на минѣли-тъ 18 вѣкове, напротивъ, доказва че нѣма сръдства по-дѣйствителны за въздиганіе-то на вещественно-то благоденствіе на единъ кой да-е народъ, отколкото запознаваніе-то му съ Евангеліе-то Христово и съ искренно-то му приѣманіе. То освобождава чловѣци-тъ отъ онѣзи пороцы, които прѣпятствувать повече на вещественно-то имъ благоденствіе, отколкото най-тъжкы-тъ даноци, които имъ ся налагать отъ несправедливы правителства. То произвежда и развива онѣзи добродѣтели, които произвеждатъ даже по-много богатство, отколкото най-богаты-тъ рудници или най-искусны-тъ машины. Исусъ Христосъ самъ е обявилъ: *«Търсите първо мѣ царство-то Божіе и правдѣ-тъ неговѣ; и всичко това ще ви ся приложи»*. Опытность-та на всякой народъ, който ся е покорявалъ на наставленія-та му, е подтвердила истинѣ-тъ на обѣщаніе-то му.

Нека да разгледамы вкратцѣ нѣкои отъ просты-тъ и основны-тъ начала на политическѣ-тъ икономіѣ и да замѣлимъ по какъвъ чудесенъ начинъ тѣ ся съобразяватъ съ начала-та на Евангеліе-то, и какъ сърдечно-то приѣманіе на послѣдно-то отъ лица и отъ народы ще въздигне навѣрно вещественно-то имъ благоденствіе.

Бѣдность-та на единъ народъ произлиза отъ бѣдность-тъ на лица-та, които го съставляватъ.

Вещественно-то благоденствіе на единъ народъ ся умножава въобще съразмѣрно съ вещественно-то благоденствіе на лица-та, които го съставляватъ.

Вещественно-то благоденствіе на лица-та може да ся умножи само по

два начина — чрѣзъ печеленіе повече и чрѣзъ иждивяваніе по-малко. Отъ това е явно че трудолюбіе-то и въздържаніе-то на народѣ-тъ масъ сѣ главны-тъ сръдства, чрѣзъ които вещественно-то и благоденствіе може да ся увеличи. Безъ трудолюбіе-то най-производителны-тъ земи оставать безплодны и най-богаты-тъ рудници безплодны; и безъ въздържаніе-то най-големѣ-тъ приходи ся расточавать и най-сѣщѣ-тъ притѣжанія ся распилывать. Въ който народъ трудолюбіе-то и въздържаніе-то прѣобладаватъ, даже ако вещественно-то му положеніе и да е неблагоприятно, то той пакъ напѣрѣва постепенно къмъ вещественно-то благоденствіе.

Нека да разгледамы вкратцѣ колко е необходимо всеобщо-то трудолюбіе, и какъ то ся насърчава и подкрѣпва отъ Евангеліе-то.

Нека да прѣдположимъ че всичкы-тъ чловѣци быхъ прѣстапѣли отъ да работять. Какво бы было слѣдствіе-то? Ный щѣхмы да погълнемъ наскоро всичко щото имамы, да паднемъ въ крайнѣ бѣдность и да умремъ отъ гладъ.

По нека да прѣдположимъ че само 10 души на стотѣхъ быхъ ся отказали да работять. Какво бы ся случило тогава? Слѣдствіе-то ако и да не бѣдеше толкова пагубно, то пакъ щѣше да бѣде лошо. Годишнынъ-тъ приходъ на общество-то щѣше да ся намали 10 на стотѣхъ, и 90 трудолюбцы отъ минѣло-то или отъ настоящее-то поколѣніе трѣбваше да поддържатъ десетъ лѣтны-тъ; и ако 90-тъ не сѣ въ състояніе да спечелятъ по-много отъ 10 на стотѣхъ повече отъ нужды-тъ имъ разноскы, лѣтны-тъ ще издѣжтъ всичкѣ-тъ имъ печелѣж и общество-то не ще напѣрѣе никакъ къмъ вещественно-то благоденствіе. Тѣзи лѣтны-цы, колкото спромаси или богаты и да бѣждѣтъ, ако не работять, тѣ сѣ едно бреме на общество-то, и издѣжтъ оно, което ся е спечелило отъ други. Не е нужно щото всичкы да работять по сѣщый-тъ начинъ. Много разны начины има по които чловѣци-тъ отъ разны классове и съ разны способности могатъ да ся занимаватъ така щото да ползуватъ общество-то; по всякой чловѣкъ, който ся отказва да работи съ главѣ-тъ си или съ ръцѣ-тъ си, е едно бреме на общество-то, и спѣшка на вещественно-то му благоденствіе.

Нека да прѣдположимъ още че чловѣци-тъ быхъ работили въ седмицѣ-тъ само 5 деня въмѣсто 6. Какво бы ся случило тогава? Тѣ щѣхъ да намалятъ годишнынъ-тъ приходъ на общество-то повече отъ 16 на стотѣхъ; и ако тѣ быхъ работили само 4 деня, тѣ щѣхъ да го намалятъ 33 на стотѣхъ. Ако прѣдположимъ още че тѣ могатъ

да спечелятъ въ дни-тъ, въ които работять, 10 или 15 на стотѣхъ повече отъ ежедневны-тъ си разноскы, тогава тѣ издѣжтъ въ дни-тъ, въ които не работять, всичко което сѣ спечелили чрѣзъ работны-тъ дни. Слѣдовательно общество-то не напѣрѣва къмъ вещественно-то благоденствіе.

Нека да прѣдположимъ още че половина-та отъ общество-то быхъ работили толкова полѣка, щото 4 души не быхъ извършили повече работѣ, отколкото 3 души трѣбваше да извършатъ. Какво бы ся случило тогава? Производителность-та на тѣзи чловѣци щѣше да бѣде 25 на стотѣхъ по-малка отколкото трѣбваше да е была, и придобытокъ-тъ на другѣ-тъ половина, които быхъ работили както трѣбва, можѣхъ само да покрѣжтъ загубѣ-тъ на онѣзи, които не сѣ работили както трѣбва.

И така политическа-та икономія ни учи, че едно общество за да напѣрѣе най-бързо къмъ вещественно-то благоденствіе, трѣба да ся съобрази съ слѣдующы-тъ правила: Всякой трѣба да работи съ главѣ-тъ си или съ ръцѣ-тъ си, въобще 6 деня въ седмицѣ-тъ, и той трѣба да работи съ толкова присърдце колкото здравіе-то и сила-та му позволяватъ. По какъ може да ся произведе такава трудолюбіе, дѣто то не смѣстествува; какъ може да ся умножи тамъ дѣто смѣстествува така щото да стане всеобщо и съвършенно? Опытность-та на много народы доказва че това може най-добрь да ся извърши дѣто Евангеліе-то вѣрно ся проповѣда и искренно ся приѣма. То произвежда и укрѣпва трудолюбивый-тъ духъ по много начины. То обявѣва че всичкы-тъ чловѣци сѣ отговорни на Бога за години-тъ, за мѣсецы-тъ и за дни-тъ на животъ-тъ имъ, и че тѣ трѣбва всичкы, богаты и спромаси, да даватъ отчетъ на него за начинъ-тъ, по който тѣ ги прѣминувають. Ный знаеме колко строго Исусъ Христосъ въ притчѣ-тъ за таланты-тъ осѣжда лѣтны-тъ слугѣ, не за нѣкое прѣстѣпленіе, но само защото той не бѣше извършилъ нищо. Ап. Павелъ въ второ-то си посланіе къ Солуняномъ обявѣва че който не рачи да работи, не трѣбва да яде.

Богъ, който въ 10-тъхъ си заповѣди, заповѣда на чловѣцы-тъ да си починѣжтъ въ 7-й день отъ работы-тъ си, по сѣщый-тъ начинъ имъ заповѣда да работять 6 деня.

Библия-та тоже заповѣда на чловѣцы-тъ да не бѣждѣтъ лѣтны-тъ въ работѣ, но да вършѣжтъ съ силѣ-тъ си оно, което ръцѣ-тъ имъ намѣрѣжтъ да вършѣжтъ. И Евангеліе-то развива въ сръдѣ-та на онѣзи, които искренно го приѣматъ, такыя чловѣчески чувствованія, такѣхъ домашнѣ любови, и та-

кавъ ревность за распространіе-то на Христово-то царство, щото тѣ радостно и вѣрно быхъ работили за да придобѣжтъ сръдства-та, чрѣзъ които тѣ могатъ да служатъ на челяди-тъ си и на бѣдны-тъ и на злополучны-тъ въ отечество-то си. Дѣто Евангеліе-то вѣрно ся е проповѣдало и усърдно ся е приѣло, то е умножило и укрѣпило трудолюбіе-то, и така по единъ заблѣжителенъ начинъ то е въздигнало вещественно-то благоденствіе.

ТИШЕНДОРФЪ.

Извѣстно е че нѣмамы първы-тъ Евангеліѣ и Посланія, които Евангелисты-тъ и Апостоли-тъ писали. Тѣзи, които сега имамы, сѣ прѣписи отъ тѣхны-тъ саморѣчны списанія, които много пакы сѣ ся прѣписвали чрѣзъ прѣминѣли-тъ 18 вѣкове; и понеже прѣписвачи-тъ не сѣ были боговѣдохъ-повенцы, то, може бы, нѣкои погрѣшкы сѣ ся замѣтили въ тѣзи прѣписы. По учени чловѣци съ голѣмо усърдіе сѣ ся посвящавали, и сега нѣкои ся посвящавать, за да изнамѣрѣжтъ всичкы-тъ погрѣшкы и да опрѣдѣлять точно кои бѣхъ сѣщы-тъ думы, писаны отъ самы-тъ Евангелисты и Апостоли. Тѣ сѣ были много сполучливы въ това прѣдирѣтіе, и сѣ намѣрили, че всичкы-тъ погрѣшкы сѣ маловажны и не даватъ никакво съмнѣніе за никое важно събытіе или ученіе писано въ И. Завѣтъ.

Най-отличнынъ-тъ отъ тѣзи изслѣдователи бѣше Тишендорфъ, който ся роди въ Саксоніѣ на 1815, и умрь у Лейпцигъ на 1874. Той ся трудеше чрѣзъ всичкый си животъ да изнамѣри сѣщы-тъ думы, които боговѣдохъ-повенцы писатели употреблявали. Той обнародва 28 различни изданія на И. Завѣтъ на първообразнынъ-тъ му языкъ, сир. Грьцкый, отъ които 8 бѣхъ съ критическы заблѣжванія и извлѣченія отъ различни вѣтхы ръкописы. Той обнародва такожде нѣкои изданія на прѣводъ-тъ на Седмидесетъ-тъ и на Латинскый-тъ прѣводъ.

Той много пакы ходи по всичкы-тъ Европейскы държавы, и три пакы е посѣщавалъ Азіатскы-тъ страны съ цѣль да изнамѣри най-стары-тъ ръкописы, и почти всякога толкозъ сполучаване въ прѣдирѣтіе-то си, щото царъ Фредерикъ Вилхелмъ IV, въ 1855, му каза: «На тебе е прѣдопрѣдѣлено да правинъ открытія; когато е възможно, ты всякога открѣвашъ нѣщо».

Отъ четыры-тъ най-древны и най-важны ръкописы на И. Завѣтъ, Тишендорфъ изнамѣри два-та. Единъ-тъ отъ тѣхъ той намѣри въ единъ мѣнастирь на Спайскѣ-тъ планинѣ, и чрѣзъ щедрость-тъ на Русскый Императоръ можѣ да го печати за полѣж-тъ на учены-тъ.

Другий той откри по единъ чуденъ начинъ. Нѣкои части отъ древны-тъ писма были истриты и послѣ на мѣсто-то имъ были писаны други. Първы-тъ бѣхъ писаны въ 5-й вѣкъ, а вторы-тъ въ 12-й вѣкъ. Той, съ чудно некуство, исчисти послѣднии-тъ писма, и чрѣзъ химически дѣйствія поднови първы-тъ буквы толкова добръ, щото можеше лесно да ги прочита. На 1852 г. той намѣри въ Царскѣ-тъ Библиотекѣ въ Парисѣ единъ ръкописъ отъ 6-й вѣкъ, който съдържавъ всички-тъ послания на Ап. Павла.

При това той не само откриваше, но добръ знаеше какъ да си ползува отъ откритія-та си. Той търпѣливо и внимателно сравняваше разны-тъ ръкописы, и по този начинъ можѣ да опрѣдѣли, какъвъ бѣше първообразный-тъ ръкописъ.

Въ завѣщаніе-то си той казва: «Азъ не съмъ дирѣлъ нищо друго освѣнъ истинѣ-тъ: азъ всякога съмъ ся покланялъ на неѣ».

Много сме задължени на трудове-тъ, които такыва учени мжѣе като Типендорфа сѣ полагали, защото чрѣзъ тѣхны-тъ откритія ний навѣрно знаемъ че Евангеліе-то, което сега прочитамы, по съдържаніе-то си е сѣщо-то, което Евангелисти-тъ писахъ.

ХАРАКТЕРЪ.

«По прѣдпочитаемо е добро име неже голѣмо богатство, и добра благодать неже сребро и злато.»

Характеръ-тъ на одного чловѣка прилича на бѣлж книжъ въ това, че ако тя ся очерни веднѣждъ, тя едва-тъ може да ся направи да стане тѣй бѣла както си е была испрѣди.

Една крива поствѣпка често зачерня характеръ-тъ на одного чловѣка прѣзъ всякий-тъ му животъ.

Много по-лесно е да си образува-мы единъ добръ характеръ отъ начало-то, отколкото да го оправямы слѣдъ като сме си образували единъ лошъ. Много по-лесно е да си опазимъ характеръ-тъ чистъ, отколкото да го прѣчистямы, слѣдъ като ся е осквернилъ.

Единъ добръ характеръ трѣбва да има слѣдующы-тъ черты: той трѣбва да бѣде непобѣдимъ посвятенъ на истинѣ-тъ, на чистотѣ-тъ и на правдѣ-тъ; той трѣбва да бѣде независимъ отъ мнѣнія-та на други-тъ до толкова до колкото да бѣде вѣренъ на свои-тъ си просвѣтены убѣжденія; той трѣбва да бѣде още учтивъ и благонаклоненъ къмъ чловѣцы-тъ и благочестивъ къмъ Бога.

Единъ добръ характеръ не може да ся наслѣди отъ родители, нито пакъ може да ся придобѣе чрѣзъ богатство, или чрѣзъ пѣкой чинъ, или чрѣзъ естествены дарбы, но той трѣбва въ всякой случай да бѣде плодъ на старанія-та на самага чловѣка.

Работа. — Чловѣкъ длѣжи за всичко, което има измѣняемъ стойность, на работѣ-тъ. Тя е очарователна-та муска, която го е въздигнала отъ диво-то му състояніе; тя е прѣобърнала пустини-тъ и лѣсове-тъ въ обработены нивы; тя е покрыва земно-то кълбо съ градове, и океанъ-тъ съ корабы; тя най послѣ ни приноса избыліе, спокойствіе и благолѣпіе вмѣсто лишеніе, бѣдствіе и варварство.

Гора-та Сионъ съ джаміѣ-тъ на Давида, часть отъ южнѣ-тъ стѣнѣ на градъ-тъ и долъ-тъ Елномъ.

ГОРА-ТА СИОНЪ.

Сионска-та гора, за която ся споменува въ Новый-тъ Завѣтъ, е най-высока-та гора на югъ отъ Иерусалимъ. Тя ся издига около 2500 крака надъ Срѣдиземно-то Море, и отъ 200-300 крака надъ долове-тъ при полы-тъ ѣ. Тя ся раздѣля отъ Акръ на сѣверъ и отъ Моріѣ на сѣверо-западъ отъ долъ-тъ Тиропіонъ; на западъ отъ неѣ е Гіонъ, на югъ Елномъ и на юго-истокъ Кедронъ. Градъ-тъ Сионъ е былъ укрѣпенъ отъ Іевусцы-тъ, и когато ся прѣвземъ отъ Давида, той ся нареклъ «градъ Давидовъ», 2 Цар. 5; 7. 3 Цар. 8; 1. Давидъ види ся да го е аресвалъ за хубость-тъ му и за якость-тъ му, и да го е обичалъ като образъ на церквѣ-тъ на Мессіѣ: «Красна на възышеніе-то, радость на всичкѣ-тъ земѣ е гора-та Сионъ на сѣверны-тъ страны, градъ-тъ на великій-тъ Царъ.» «Обыкойте Сионъ, и обходѣте го: прѣбройте стѣлпове-тъ му; обрѣйте вниманіе въ околостѣнія-та му; разгледайте палаты-тъ му, за да повѣстувате на родъ-тъ слѣдъ васъ». «Царіе-тъ ся събрахъ, всички прѣмнѣхъ; тѣ като видѣхъ, почудихъ ся; смутихъ ся и устремихъ ся на бѣгъ». Пс. 48; 2, 12, 13, 4, 5. Една джамія близо до южный-тъ му върхъ покрыва сега «гробъ-тъ Давидовъ» така нареченъ отъ Мохамеданцы-тъ и пазенъ отъ тѣхъ съ голѣмъ грѣхъ, 3 Цар. 2; 10. 11; 43. 22; 50. Тѣзи гора, заедно съ Моріѣ и Офилъ, е была заградена отъ първѣ-тъ стѣнѣ, и укрѣпена отъ твърдѣли. 1 Лѣт. 11; 5. Върху неѣ сѣ были въздигнати великолѣпны-тъ палати на Соломона и, дълго врѣме относѣ палаты-тъ на Ирода. Тя най-послѣ ся употребила за военнѣ защитѣ, и толкова силно ся укрѣпила въ врѣме-то на прѣвзиманіе-то ѣ отъ Римляны-тъ, щото императоръ-тъ казалъ: «Навѣрно ний сме имали Бога на помощъ въ бой-тъ; защото какво быхъ направили чловѣчески рѣцѣ или машины противъ тѣзи кулы?» Голѣмы измѣненія сѣ станѣли върху повърхность-тъ ѣ, и една часть отъ неѣ лѣжи навѣнъ отъ нынѣшнѣ-тъ стѣнѣ на югъ, и ся употребява за гробища или е «изорапа като нивѣ», споредъ Іер. 26; 18. Мих. 3; 12. За двама равнини ся казва, че като ся приближавали до Иерусалимъ, сѣгледали единъ лисицѣ да тича къмъ горѣ-тъ Сионъ, единъ-тъ отъ тѣхъ, на име Іисусъ, плакалъ, а другий-тъ, на име Еліезеръ, ся смѣлъ. «За-

що ся смѣешь?» казалъ този който плачалъ. «Не, защо плачешъ», попыталъ Еліезеръ. «Азъ плачѣмъ», отговорилъ Раввинъ-тъ Іисусъ, «защото виждамъ онова, което е писано въ Плачъ-тъ Іереміевъ да ся изпълня; защото лисицы-тъ ходятъ по горѣ-тъ Сионскѣ, която е опустошена». «И за това», казалъ Раввинъ-тъ Еліезеръ, азъ ся смѣмъ; защото когато виждамъ съ свои-тъ си очи че Богъ е изпълнилъ *заплашванія-та* си точно, азъ съмъ увѣренъ отъ това, че ни едно отъ *обещанія-та* му не ще прѣмине; защото той е вынѣжы повече готовъ да покаже милость отколкото наказаніе».

«Сионъ», и «дѣщеря Сионова», по-чѣсто ся употребяватъ да означаватъ цѣлый-тъ градъ, включително Моріѣ и храмъ-тъ, Пс. 2; 6. 9; 11. 74; 2. Іер. 1; 8. Іоиль 2; 23, и по-чѣсто, иносзначительно за сѣдалище на истинѣ-тъ церквѣ на земѣ-тъ и на небе-то, Іер. 8; 19, Евр. 12; 22. Отк. 14; 1.

АЛЕКСАНДРЪ МАКЕДОНСКИЙ.

Александръ Македонскый, когото наричатъ великій, ся роди въ 356 г. прѣдъ Христа. Той бѣше сынъ на Филипа Македонскый царь. Когато бѣ малъкъ, баща му го даде на единъ учитель, който ся наричаше Сисимахъ, за да го учи и възпитава. При този учитель Александръ учи Иліадѣ-тъ на Омира, който при друго възпѣва и Троянскы-тъ битвы. Отъ тѣзи книжъ вѣроятно младый Александръ ся възбуди къмъ военны прѣдпріятія. Когато бѣше на 13 год. баща му го прѣдаде на славный философъ Аристотеля за да го възпитава.

Прѣди 20-тъ си години Александръ влѣзѣ въ войскѣ-тъ на баща си, който желаше сынъ му още отъ младость-тъ си да земе участіе въ управленіе-то на царство-то. Тогава той бѣше младежъ съ рѣшителнѣ воли. Когато бѣше на 20 год. баща му быде убитъ, и той стѣпи на прѣстолъ-тъ и починъ военны-тъ си побѣды. Въ двѣ години той покори цѣлѣ Гръцѣ и разшири държавѣ-тъ си на сѣверъ до рѣкѣ Дунавъ. Тогава той минѣ въ Азіѣ и прѣвзе Малѣ Азіѣ, Сиріѣ и Египетъ. Въ 5-тъ години на царуваніе-то си той основъ единъ градъ на Нилъ, близу до Срѣдиземно море, и го нарече по свое-то си имя Александрія. Този градъ и днесъ носи това имя. Слѣдъ като побѣди Египетъ Александръ ся

обрѣхъ къмъ Персіѣ и други ист държавы. На 327 г. прѣди Хр. прѣминѣ рѣкѣ Индъ и отиваше истокъ, но незадоволенъ-тъ и уморѣтъ му войници го принудихъ да ся не назадъ. Слѣдъ това той избра вилонъ за своѣ столицѣ, и тогава скоро умрѣ на 323 г. пр. Хр. на растъ 33 год. и остави народы-тъ, и то побѣди, въ голѣмо растройство.

Въ книгѣ-тъ на пророка Дан Александръ и неговы-тъ прочуты бѣды ся описватъ подъ имя-то на динъ ярецъ (прѣчь), (сравни 5-й ст на 8-тъ главѣ отъ Данаїла съ 2 стихъ на сѣщѣ-тъ главѣ). Величїта на неговы-тъ побѣды ся описва въ 5-й стихъ, дѣто ся казва че той «иде отъ западъ по лице-то на всичкѣ земѣ»; а скоростъ-та и леснотасѣ conto побѣждаваше, ся изразява съ думы-тъ, «и не ся допираше земѣ-тъ». Стихове-тъ 6-й и 7-й сѣщѣ-тъ главѣ показватъ начинъ-по който той нападалъ на непріятѣ-тъ си, особенно на Персіѣ и на Мидїѣ. Внезапна-та смъртъ на Александъ въ срѣдъ величїе-то му и силѣ-тъ ся описва въ 8-й стихъ. Нѣкои други стихове отъ сѣщѣ-тъ главѣ говорѣ за раздѣленіе-то на царство-то му и дѣръ смъртъ-тъ му. Всичко-то то видѣние е едно толковъ ясно и подробно описаніе за Александра и за неговы-тъ побѣды, щото Порфирія, едѣ знаменитъ писатель и безвѣрникъ въ 3-й вѣкъ, говори че това описаніе трѣбва да е писано слѣдъ смъртъ-тъ Александра. Исторически-тъ доказателства, обаче, сѣ убѣдителны че бѣше писано около 200 години прѣдъ рожденіе-то на Александра.

ЕДИНЪ УРОКЪ ЗА МЛАДЫ ТЪРГОВЦЫ.

Понеже дѣла сѣ по-убѣдителны отъ думы, и животъ-тъ на единъ чловѣкъ може да е по-поучителенъ отъ книжнъ ще прѣдставимъ вкратцѣ примѣръ-тъ на най-знаменитый търговецъ въ Америкѣ, който на скоро умрѣлъ въ Нью-Йоркѣ. Александръ Т. Стюартъ родилъ у Лисбургъ, близу при Бенѣастъ, на 1803. Родители-тъ му были отъ Шотландско потекло, ако и да сѣ бройли за Ирландцы. Състояніе-то имъ было срѣдно. Когато Стюартъ былъ на 8 години, родители-тъ му ся поминѣли, и той останѣлъ самъ само съ единъ ближнѣ роднина — старый дѣда. Стюартъ былъ даровитъ младежъ и добръ свършилъ курсъ-тъ въ Трини-ти Колежъ. Дѣда му наскоро ся поминѣлъ, но той го оставилъ подъ назоръ-тъ на единъ достоеиъ и благочестивъ настойникъ. По свѣтъ-тъ на този настойникъ на 1823 той трѣгнѣлъ за Америкѣ като земалъ прѣпорѣчителны писма до нѣкои отличны търговцы въ Нью-Йоркѣ, които го приѣли благосклонно. На 1825 той ся завърнилъ въ Ирландіѣ, продалъ малко-то си притяжаніе и купилъ съ пары-стоки отъ Бенѣастъ, та ги занесѣ въ Н. Йоркѣ, дѣто отворилъ едно малко дюкенче. Всичкий-тъ му капиталъ тогава былъ около 3,000 б. междидіетъ който е твърдѣ малка сума за въ Америкѣ.

Стюартъ былъ рѣшителенъ, постояиъ, честенъ и вѣренъ въ работы-тъ си. «Моя-та трговія», казва той, «още отъ начало-то ся е управлявала

о правственны правила. Ако златно-правило може да ся тури въ дѣй-ство въ чисто търговскы дѣла, то ся вържило въ дѣйствие въ мое-то заве-ще, и ако сте внимавали добръ, вый-же да сте забѣлѣжили че прода-ва-тъ ся е обхождалъ съ купувачи-вси тѣй, както той щѣше да иска тѣ-сея обхождатъ съ него, ако той бѣ-тъхно мѣсто. Никоя стока не ся прѣдстави за такавъ, каквато не е. Она-та на всѣко нѣщо е опрѣдѣлена и нѣждъ за всѣкого и за всѣкога, и не колкото е възможно долна. По-ва правило той вършилъ всички-тѣ-земанія-даванія. Той не ся боялъ-ако не дѣже, не ще може да ся-выпнува, но строго държалъ начало-че «честность-та е най-добра-та-политика», и никого не измамвалъ въ-търговіѣ-тѣ си. Веднѣждъ една жена-омшла да купува нѣкакъвъ платъ, и-помощникъ-тѣ му ся трудилъ да ѣх у-дѣли че боя-та му е добра и че не-излѣзва. Но Стюартъ му казалъ: «За-що ѣ говоришь тѣй като знаешь, че-ова не е истина? Тѣзи боя ще из-лѣзе, и жена-та ще има право да иска-ары-тѣ си назадъ. Азъ не искамъ-да прѣдставямъ стоки-тѣ си други отъ-акъвто сѣ наистинѣ». На това помощ-никъ-тѣ му отговорилъ: «Слушай, Г. Стюарте, ако по това правило ще ка-рашь търговіѣ-тѣ си, азъ трѣбва да-и търсѣмъ друго мѣсто, защото ты не-де карашъ за дълго врѣме». Но прѣд-казаніе-то на измамитель-тѣ не излѣ-ло истинно.

До 1848 той былъ успѣлъ толкова, что можилъ да си направи едно голѣ-то търговско здание отъ бѣлъ мраморенъ-амыкъ въ единъ отъ най-добры-тѣ ча-сти въ Нью-Йоркъ. Въ това чудно тър-говско здание сѣ ся занимавали и се-га ся занимаватъ множество служители. Слѣдъ 14 год. той направилъ още едно-търговско здание на 6 ката отъ желѣ-зо, за което иждивилъ около 2,700,000 б. меджидіета. То е най-голѣмо-то-търговско здание въ свѣта, въ което-стоки ся продаватъ на дребно (парла-ма). Въ него ся занимаватъ около 2,000-человѣци, и годишны-тѣ му разности-сѣ около 4,000,000 б. м. Въ тѣзи двѣ-зданія ся продава стока около за 14-миліоны лиры на години-тѣ. Понеже-търговія-та му скоро вървѣла напредъ-той отворилъ търговскы домове и въ-другы части на свѣтъ-тѣ. Главнѣ-то му-заведеніе за въ Европѣ было въ Па-рисѣ. Той нито земалъ нито давалъ сто-ки съ кредитъ (на вересіѣ), но все-съ пешинѣ пары, и тѣй можилъ да ку-пува и да продава много по-евтино.

Г. Стюартъ ся оженилъ младъ, и ималъ само едно чадо, но то наскоро ся-помижло още като было малко. Той-умрѣлъ на 10-ый минѣлий Мартъ, и, освѣнь женъ си, не оставилъ никой-ближенъ роднина. Всички-тѣ му при-тижанія ся оцѣняватъ около за 50,000,000 бѣлы меджидіета!

Въобще Г. Стюартъ былъ благодѣ-ленъ человекъ. Когато имало гладъ въ-старо-то му отечество, Ирландіѣ, той-патоварилъ отъ Нью-Йоркъ единъ корабъ-съ хранѣ и ѣх пратилъ въ Белфастъ за-да ся раздаде на страждущы-тѣ; а-на агентинѣ-тѣ си тамъ писалъ да из-вѣсти на младежи-тѣ въ Ирландіѣ, че-който иска да отиде въ Америкѣ, да-отиде съ този корабъ безъ заплатѣ. Но-че само оцѣзи младежи, които имали-добръ характеръ и знаели да четѣтъ-и да пишѣтъ, могли да ся ползуютъ

отъ този случай. Слѣдъ Френско-Прус-ский бой той пратилъ въ Франціѣ е-динъ вапоръ съ 3,000 качета брашно-за да ся раздаде на сиромаси-тѣ. Ко-гато градъ-тѣ Шикаго изгорѣ, той далъ-50,000 б. м. за бѣдны-тѣ, ако и той-да былъ изгубилъ много отъ онзи по-жаръ. Когато въ Америкѣ имаше между-особенъ бой, Г. Стюартъ поддържалъ-правѣ-тѣ странѣ, която ся бѣше за о-свобожденіе на робы-тѣ, и далъ около-100,000 б. м. за тѣзи работѣ. Той-былъ починѣлъ да прави въ Нью-Йоркъ-едино голѣмо здание, въ което да мо-гѣтъ по-евтино да живѣтъ работни-цы. За това здание той иждивилъ око-ло 1,000,000 б. м. но то още не е-свършено.

Ако и да бѣ чуденъ успѣхъ-тѣ на-Г. Стюартъ, той часто казалъ че нѣ-мало никаква тайна въ него, но че былъ-слѣдствие на строго-то пазеніе на слѣ-дующы-тѣ три правила:

1. *Да купува и да продава всѣ-кога въ брой.*

2. *Да продава по единъ опрѣдѣленъ-и най-успѣшенъ цѣль на всѣкого.*

3. *Да не измамва никого.*

БРАЗИЛСКИЙ ИМПЕРАТОРЪ.

Дом Педро II, Бразилский Импера-торъ, който сега посѣщава Съед. Дър-жавы, има крѣвно родство съ Хагс-бургскѣ-тѣ царскѣ фамиліѣ на Ав-стріѣ и съ Бурбонскѣ-тѣ царскѣ фа-миліѣ на Франціѣ, Испаніѣ и Порту-галіѣ. Дѣда му бѣше Португалский-царъ, който ся свали отъ прѣстолъ-тѣ въ боеве-тѣ на Наполеона I. Тогава-Бразилія бѣше подвластна колонія на-Португаліѣ, но на 1822 тя провъзгласи-себе си за независимѣ отъ Португа-ліѣ, и избра за свой царъ баща-та на-настоящій царъ, съ титлѣ-тѣ *Дом Пе-дро I*. На 1831 Дом Педро отстъпи-прѣстолъ-тѣ на сынъ-тѣ си, който то-гава бѣше само на петъ години. Прѣзъ-младостъ-тѣ на царский сынъ Бразил-ія ся управляваше за десетъ години-отъ нѣколко избрани лица, а въ 1841-младый царъ быде коронясѣтъ съ-титлѣ-тѣ *Дом Педро II*. Той тогава бѣ-ше само на 15 год., и народъ-тѣ го-короняса, защото много го обичаше и-почиташе. Отъ тогава насамъ той е у-правлявалъ държавѣ-тѣ толкова добръ, что е придобылъ голѣмѣ почетъ не-само отъ свой-тѣ си народъ, но и отъ-Европейцы-тѣ и Американцы-тѣ. О-бразъ-тѣ на правленіе-то въ Бразиліѣ-е ограничена монархія, съ едно народ-но събрание и единъ сенатъ на който-членове-тѣ ся избиратъ отъ народъ-тѣ. Дом Педро II, мѣдро е избиралъ съ-вѣтници-тѣ си и сѣрдечно ся е ста-ралъ за добро-то на подданицы-тѣ си. Той е доста образованъ человекъ, знае нѣколко языцы, добръ разбира-исторіѣ-тѣ на разны-тѣ видове правле-нія, и добръ е извършвалъ всички-тѣ-си царскы длѣжности. Той е съхраня-валъ конституціалный образъ на пра-вленіе-то, въвелъ е нѣкои добры прѣ-образования, и усърдно ся е старалъ-както за образованіе-то, тѣй и за ве-щественно-то подобрѣніе на свой-тѣ-народъ. Ако и да е Католикъ, той бла-гопріятствува на религіознѣ-тѣ свобо-дѣ, и строго ся е противилъ на угнѣ-тителнѣ-тѣ политикѣ на Папскы-тѣ а-генты.

Знае ся че въ Бразиліѣ за много-врѣме е имало робство. Дом Петро II

освободи свои-тѣ си робіе, и съ това-подаде единъ добръ примѣръ на на-родъ-тѣ си. Слѣдъ това той два пѣти-прѣпорѣчи сѣщо-то и на тѣхъ, и най-послѣ на 1872 правительство-то издаде-единъ законъ, който гласи че всички-тѣ дѣца, които ся раждатъ подиръ о-нова врѣме, сѣ свободны. Робіе-тѣ ся-освобождать отъ врѣме на врѣме, и-правительство-то употрѣблява всички-тѣ-мѣдры срѣдства за по-скорошно-то имъ-освобожденіе.

Бразилія е най-голѣма-та държава-въ Америкѣ, освѣнь Съедин. Държавы. Тя има около 14,000,000 жители. Рио-Жанейро, столица-та ѣ, има 400,000-жители; тя има едно отъ най-голѣмы-тѣ и най-добры-тѣ пристанища въ свѣ-та. Тя испраца на вѣтъ много прои-зведенія, между които сѣ злато и діа-манты. Почти половина-та отъ гумила-стикѣ-тѣ, што ся употрѣблява въ-свѣта, дохожда отъ Бразиліѣ. Прѣзъ-1875 тя испрати навѣтъ 165,727,272-оки кафе.

Народъ-тѣ въ Съед. Държавы желае-да прави голѣмы почести на Импера-тора до когато е въ земѣ-тѣ имъ, но той отбѣгва всички публичны зая-вленія (демонстраціи), и си пѣтува-всѣкъдъ като единъ частенъ человекъ. Той посѣщава разны-тѣ градове на-республикѣ-тѣ, и внимателно прѣгле-два фабрики-тѣ, рудници-тѣ и всяка-квы индустріалны и благодѣтельны за-веденія.

КОЙ ИМА ПРАВО?

Единъ язычникъ въ Калкутѣ стояше-та слушаше едно прѣпираніе между е-динъ христіанинъ и единъ идолопоклон-никъ. «Азъ знаехъ», каза той послѣ, «кой отъ тѣхъ имаше право, ако и да-не разбирахъ языкъ-тѣ имъ, защото-знаехъ че онзи, който ся сѣрдяше и-выкаше нѣмаше право.» Туй сѣжденіе-бѣше право. Правый и полезный на-чинъ за разискваніе е да изложимъ-мнѣнія-та си върху прѣдмѣтъ-тѣ, и да-оставимъ другы-тѣ да кажатъ свободно-каквото иматъ да кажатъ, но всечко-трѣбва да ся върши тихо и безъ гнѣвъ-или распри.

ЗАГУБЫ ВЪ БИТВЫ.

Прусскы-тѣ вѣстници, като рази-скватъ върхъ загубы-тѣ, които сѣ ста-вали въ разны боеве, даватъ сравни-тельны-тѣ загубы въ по-главы-тѣ би-твы што сѣ ся случвали въ Европѣ-прѣзъ прѣмнѣжнѣ-тѣ 150 години.

Въ битвѣ-тѣ при Кенигграцѣ, Прус-си-тѣ изгубили 359 чиновницы и 8794-просты войницы, а Австрійци-тѣ из-губили 1147 чиновницы и 30,226 про-сты войницы. Сравнительны-тѣ загубы-за двѣ-тѣ войскы были единъ на два-десетъ и три за Пруссы-тѣ, и единъ-на седемъ за Австрійцы-тѣ, а за двѣ-тѣ страны заедно единъ на единадесетъ.

Другы битвы сѣ были много по-па-губны. Въ бой-тѣ у Малпакетъ на-1709 л. загубы-тѣ были единъ на-петъ; въ битвы-тѣ у Розбахѣ, на 1757, тѣ бѣхъ единъ на двадесетъ и петъ.

Въ битвы-тѣ на Наполеонъ I-ѣ, за-губы-тѣ сѣ были както слѣдва: при-Аустрелицѣ, единъ на чѣтыри; при-Ваграмѣ, единъ на осемъ; при Боро-дино и при Ватерлу по единъ на три, а при Лайпцикѣ, единъ на петъ. При-Солверино, въ Австрійский бой на 1859,

загубы-тѣ бѣхъ единъ на осемъ. Чи-сло-то на войницы-тѣ при Лайпцикѣ-бѣше 460,000; при Кенигграцѣ 430,000, а при Ваграмѣ 320,000. При Лайпцикѣ-погибѣхъ 90,000 души; при Бороди-но 74,000, а при Ватерлу 61,000 души!

Битвы-тѣ сѣ едно отъ най-разру-шительны-тѣ злины, отъ които челове-ческий-тѣ родъ страда. Кога ще дой-де часъ-тѣ, когато ще ся въдвори съ-вършенна правда между человецы-тѣ-и когато народы-тѣ не ще истрѣбватъ-вече единъ другыго?

ИЗЛОЖЕНИЕ-ТО ВЪ ФИЛАДЕЛФИѢ.

Американско-то Столѣтно Изложеніе-ся отворило на 28 минѣлаго съ необы-кновеннѣ тържественность. При изгрѣ-ваніе-то на слѣнце-то камбана-та въ-Индипенденсъ Холѣ (зданіе въ което-Обявленіе-то на Независимость-тѣ на-Съед. Държавы ся е подписало прѣди-100 години) почнѣла да ся бѣе, и ве-днага чрѣзъ телеграфическы сообще-нія всички-тѣ другы камбаны въ градъ-тѣ почнѣли да ся бѣятъ. Общы-тѣ зда-нія развили прѣпорѣцы-тѣ на всички-тѣ-народы, и почти всѣкой домъ былъ у-красенъ съ народны знакове. Въ опрѣ-дѣленный-тѣ часъ Изложеніе-то ся от-ворило отъ Прѣдсѣдатель-тѣ на Съед. Държавы. Една голѣма музикална бан-да отъ 150 души свирила най-първо-народны-тѣ пѣсни на всички-тѣ земли, които сѣ ся прѣдставлявали въ Изложе-ніе-то, и послѣ едно особенно музи-кално съчиненіе, нарѣчено столѣтенъ-маршъ. Слѣдъ него една молитва ся-изрѣкла отъ единъ владыкѣ. Най-насе-тиѣ 1,000 пѣвцы испѣли столѣтнѣ-тѣ-пѣсенѣ.

Г-нъ Уелшъ, Прѣдсѣдатель-тѣ на-Финанціалный-тѣ Комитетъ прѣдалъ-190-тѣхъ зданія, които были възди-гнѣты за Изложеніе-то, на столѣтнѣ-тѣ Комиссіѣ, която отъ свойѣ странѣ-гы прѣдала на Прѣдсѣдателя Гранта. Послѣдній-тѣ произнесълъ едно словце, въ което казалъ че цѣль-та на Изложе-ніе-то была, што Американци-тѣ въ-столѣтнѣ-тѣ години на народно-то си-сѣществованіе да проумѣятъ по-добръ-прѣвѣсходства-та си и недостатоцы-тѣ-си, и въ сѣщо-то врѣме да заякѣтъ-пріятельство-то си съ другы-тѣ народы. Той поблагодарилъ прѣдставители-тѣ-на другы-тѣ земли за сѣрдечно-то имъ-сѣдѣйствіе. Когато Прѣдсѣдатель-тѣ-свършилъ слово-то си, чуждестранни-тѣ комисари влѣзли въ зданіе-то, и вся-кой отъ тѣхъ стоялъ прѣдъ свое-то си-отдѣленіе. Прѣдсѣдатель-тѣ придруженъ-отъ Министры-тѣ си, отъ Бразилскы-тѣ Императоръ и отъ дипломатическо-то тѣло, прѣмнѣжѣ прѣзъ Изложеніе-то и поздравилъ чуждестранны-тѣ ко-мисары. Най-послѣ тѣ всички-тѣ оти-шли въ зданіе-то, което было посвя-тено на машины-тѣ, дѣто Прѣдсѣда-тель-тѣ турилъ въ движеніе единъ ма-шинѣ, която была най-голѣма-та отъ-отъ този видъ въ свѣтъ-тѣ и движала-всички-тѣ машины, които занимавали-около 64 уврата мѣсто.

Казва ся че около 200,000 души-присѣтствовали при отваряніе-то на-Изложеніе-то.

Благородны-тѣ примѣры ни побуждаютъ-къмъ благородны дѣйствія, и сама-та-исторія на великы-тѣ и благородны-тѣ-человѣцы ни вдѣхва высокы и благо-родны мысли.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

БЕРЛИНСКА-ТА КОНФЕРЕНЦИЯ.

Лондон. *Таймс* въ уведомява-тъ си членъ отъ 3-й того пише слѣдующе-то относительно за конференция-тъ:

Телеграмми-тъ отъ Берлинъ извѣстятъ едно пълно споразумѣние между три-тъ Велики Силы на Источна Европа относительно за мѣрки-тъ, които трѣбва да се зема-тъ за рѣшеніе-то на мажнотин-тъ въ Босна и Херцеговина. Тримата главни Министри не сѣ си събрали да пише; и присѣдствіе-то на Русскій-тъ Императоръ въ Берлинъ е спомогнало за отмахиваніе-то на спънки-тъ, които бяхъ прѣпятствували на едно споразумѣние между тѣхъ. Не е вече за страхуване че противоположени-тъ имъ интереси ще повредятъ съгласіе-то имъ. Тѣ единогласно желаютъ миръ-тъ да се унази и сѣ съгласни относительно за срѣдства-та, чрезъ които това трѣбва да се извърши. Можемъ ли тогава да заключимъ че смущения-та въ Босна и въ Херцеговина, които съществуватъ отъ една година насамъ, ще прѣстанатъ? Ако Россія, Австрія и Германія сѣ рѣшили да ги сиратъ, тѣ могатъ навѣрно да изпълнятъ рѣшеніе-то си. Тѣ могатъ да направятъ това, ако искатъ, и казва се че тѣ искатъ да го направятъ. Тѣ сѣ дошли до едно рѣшеніе върху тѣзи точки. Защо тогава да се двоумимъ да заключимъ че смущения-та въ Херцеговина и въ Босна наскоро ще се отмахнатъ? Лесно е да отговоримъ на това. Три-тъ Империи могатъ наистина да установятъ порядокъ въ възстанали-тъ области, но за да извършатъ това, тѣ трѣбва да турятъ въ дѣйствиѣ по-силны мѣрки отколкото просты думы. Тѣ трѣбва да направятъ повече нѣщо, отколкото да изразяватъ желанія-та си или прѣпорѣки-тъ си; тѣ трѣбва по единъ или по другъ начинъ да покажатъ сила-тъ си въ тѣзи области. Тѣ могатъ да заплахатъ възстанници-тъ така, щото тѣ да се подчинятъ: или тѣ могатъ да дѣйствуватъ по такъвъ начинъ, щото Туреко-то Правителство да прѣстане отъ да ги принуждава съ сила да се подчинятъ, или пакъ да наложатъ и на Правителство-то и на възстанници-тъ нѣкой другъ способъ за примиреніе. Но каквато и да бѣде политика-та имъ, тя не ще се приеме отъ други-тъ, додѣто тѣ не се покажатъ готови, съ сила ако е нужно, да ѣ турятъ въ дѣйствиѣ. Телеграмми-тъ, обаче, ни извѣстятъ, че Велики-тъ Силы никакъ не сѣ съгласили да употребятъ нѣкои насилствени мѣрки или даже да се готвятъ да ги употребятъ. Тѣ не предлагатъ нито намѣваніе нито заземаніе отъ тѣхны-тъ войски на възстанали-тъ области, нито пакъ нѣкоя друга подобна мѣрка.

Види се че тѣ сѣ отхвърлили всякъ положительн мѣркѣ, и сѣ сѣ задоволили само съ поднасяніе пакъ добры-тъ си съвѣты на Султана-тъ и на възстанници-тъ. Ако тримата главни Министри на Германія, на Русіи и на Австріи не сѣ направили нищо повече отъ това, Лондон. *Таймс* мисли че времѣ-то не е дошло още да имъ благодаримъ за рѣшеніе-то имъ на Источни-тъ въпросъ. Додѣто три-тъ Силы не направятъ нѣщо повече отколкото да настояватъ върху изпълненіе-то на прѣобразованія-та отъ Правителство-то, и върху пріежаніе-то имъ отъ възстанници-тъ, тѣхны-тъ добри планове ще останатъ безполезни.

АВСТРИЯ.

По случай на разискване-то на бюджетъ-тъ на външны-тъ дѣла, контъ Андрані произнесълъ едно важно слово, въ което казалъ че настояще-то дѣйствиѣ на Силы-тъ клони да направи прѣобразованія-та въ Турціи да сѣ турятъ въ дѣйствиѣ. Англія за сега не склонява да сѣ съедини съ други-тъ Силы, казалъ той, защото не познава още миролюбивы-тъ имъ намѣренія, по щомъ ги узнае пълно, и тя ще се съгласи. Той имъ казалъ че не може да имъ съобщи опова, върху което сѣ сѣ споразумѣли въ Берлинскѣ-тъ конференция прѣди Пор-та да сѣ извѣсти за това. Той отблъсвал идеѣ-тъ за запеманіе на възстанали-тъ области отъ Австрійскы войски, и казалъ че Силы-тъ оставятъ частны-тъ си интересы настранѣ, и зема-тъ за начало поддържаніе-то на миръ-тъ въ Европѣ и улучшеніе-то на statu quo въ Истоки.

РУСИЯ.

Берлинскій-тъ дописникъ на Лондонскій *Таймс* пише че *Газета Варшавска*, подзваниченъ листъ на Поляны языкъ, като излага положеніе-то на Австріи и на Русіи, говори слѣдующе-то за политика-тъ на послѣднѣ-тъ:

Ако и по-голяма-та частъ отъ всички-тъ Австрійцы да сѣ Славяни, Германци-тъ владѣятъ въ западнѣ-тъ частъ на имперіи-тъ, а Маждари-тъ въ источнѣ-тъ частъ. Никоя отъ тѣзи господствующи народности не желае да подкрѣпи Славянскій-тъ элементъ чрезъ присѣдиненіе-то на Туреки области. Отъ другъ странѣ. Австрія не желае да види Юго-Славянскы-тъ княжества да сѣ уголѣмяватъ, защото тогава тѣ ще привлѣкатъ повече Славяны-тъ въ Краоціи, въ Далмаціи и въ южнѣ Угаріи.

Положеніе-то на Русіи, обаче, е съвършенно различно. Тя има единъ политикъ и преданіе и гони единъ опредѣленъ цѣль. Тя не сѣ опитва да осъществи тѣзи цѣль сега, за да не причини единъ общъ Европѣйскъ войнѣ, който бы турна интересы-тъ ѣ въ опасность, и за това тя желае миръ-тъ да сѣ унази по настоящему. Ако бы да произлѣзе война сега, Германія, която е вече по-силна отъ съседны-тъ си Силы, ще управлява събитія-та. Русіи, прочее, трѣбва да чака за единъ по-благоприятенъ случай. Както тя сѣ възползува отъ послѣднѣ-тъ войнѣ между Германіи и Франціи да унищожи членъ-тъ на договоръ-тъ относительно за Черно-то море, така и за напредъ тя ще глѣда да сѣ възползува пакъ отъ нѣкоя бѣдѣща война, която може да произлѣзе между тѣзи Силы за да осъществи надежды-тъ си.

СМУЩЕНИЯ-ТА ВЪ БЪЛГАРИИ.

Русчукскій-тъ дописникъ на *Стамбуль* пише отъ 8-й того слѣдующе-то относительно за Българи-тъ въ Дунавскѣ-тъ области:

Смущения-та въ Българіи сѣ ограничени за сега въ нѣколко мѣста, но ако Правителство-то не побрѣа да улучши състояніе-то на външнѣ-тъ си Българскій народъ, тѣ може да зема-тъ по-голымы размѣры. Този народъ страда отъ мѣстны-тъ власти и особенно отъ Черкезы-тъ, които не сѣ друго освѣтъ една дива и варварска орда. Ако има нѣкои Българи, които сѣ станали на оръжіе въ тѣзи области, то е за да сѣ запазятъ отъ тѣхъ. Башни-бозуци-тъ Черкези като обыкалятъ изъ областъ-та, заператъ мирны-тъ и трудолюбивы-тъ Българи по нивы-та имъ, злоупотрѣбляватъ ги, бѣятъ ги и често ги лишаватъ и отъ живота имъ. Това е цѣла истина.

Българи-тъ имѣятъ воинственны идеи; тѣ искатъ миръ и спокойствіе подъ покровителство-то на законы-тъ. Ако има нѣкои смутители между тѣхъ, тѣ сѣ малцина на брой, а масса-та е мирна. Онѣзи, които сѣ натоварени да пазятъ тишинѣ-та, злоупотрѣбляватъ на всякаждъ мирны-тъ Българи, и чрезъ това сами ги каратъ да възставатъ за да сѣ защищаватъ отъ злоупотрѣбленіе-та имъ. Желателно е щото Пор-та да испрати нарочны комисары въ области-тъ за да сѣ научи точно за положеніе-то на работы-тъ.

Депешы отъ Плевненскій-тъ каймаканинъ ни казватъ днесъ, че едно сбиваніе станало въ Севлиево (Търновско окръжіе) между възстанници-тъ и башни-бозуци-тъ състоящи отъ Черкезы и Абазы. Споредъ една депешы отъ този каймаканинъ, отъ Българи-тъ имало 200 души убиты, а отъ башни-бозуци-тъ само 2 убиты и 9 ранены. Споредъ привърженицы-тъ на Българи-тъ, обаче, послѣднѣ-тъ, въ единъ борбѣ, която траяла 8 часа, убили 90 башни-бозуци и ранили 120 души отъ тѣхъ, а тѣ отъ своѣхъ страна изгубили 39 души и 18 ранены, и зема-тъ нѣколко хранѣ и военны припасы отъ башни-бозуци-тъ.

За градъ-тъ Радовица (Софійско окръжіе) и за три други села въ околностъ-та, сѣ казва, да сѣ изгорили отъ Турцы-тъ минѣла-та седмица. Черкези-тъ крадели овцы и говеда по тѣзи мѣста.

Въ Русчукъ владѣе тишина, но по причинѣ на смутителны-тъ слухове, които сѣ разпосѣятъ тука, нѣкои исплашени лица побѣгнѣхъ въ Румѣниѣ.

Въ минутѣ-та когато да притвора писмо-то си, глѣдамъ че снѣгъ-тъ падѣ на голѣмы парцѣлы като прѣзъ зима. И така ето

ти 3 раны въ Българіи: възстаніе, башни-бозуци Черкези и снѣгъ.

Споредъ *Kurie d' Oriant* около 250 възстанници сѣ сѣ появили въ Дръновскій-тъ мѣнастиръ. Тѣ были обсадени отъ 10 отдѣленій войскѣ, но понеже този мѣнастиръ былъ естествено укрѣпенъ, тѣ не щѣли да сѣ прѣдадѣтъ наскоро.

Споредъ *Басиретъ*, нѣколко Българскы възстанници сѣ сѣ появили въ Варненско-то окръжіе, и като сѣ помѣчили да запалѣтъ нѣкои Туреки и Христіанскы села, запѣтета-та отъ Провадіи и Туреко-то населеніе пристигнѣтъ и ги распрѣсѣтъ съвършенно.

Споредъ смѣщнѣ-тъ вѣстникъ въ Тръвненскій-тъ балканъ сѣ сѣ появили около 150 възстанници, дѣто сѣ испратило войска, която сполучила да хване отъ тѣхъ нѣколко души и ги отвела въ Търново.

Споредъ едно писмо отъ Филибе до *Басиретъ*, Рашидъ наша потеглилъ съ войска-тъ си на 28 Апръ, отъ тамъ за Перущица (село отъ 400 къщи исключительно Българскы) срѣщо възстанници-тъ, които сѣ были скрили въ единъ отъ по-якы-тъ церкви на това село. Паша-та ги посѣвѣтовалъ да сѣ прѣдадѣтъ, но тѣ като не послушали, борба-та сѣ почыла, която траяла цѣль день. На утрѣнь-та паша-та пакъ ги поканилъ да сѣ прѣдадѣтъ, но тѣ пушнѣли и убили 25 Турцы. Тогава той заповѣдалъ да хвърлятъ съ топове върху церквѣ-та, на който стѣны-тъ като почыли да сѣ събарятъ, единъ отъ възстанници-тъ побѣгнѣлъ въ другѣ-тъ церквѣ за да сѣ защищаватъ, а други искали жени-тъ и дѣца-та си. Щомъ сѣ прѣвзела церквѣ-та, 600 души мѣжѣ и жени сѣ прѣдали. Отъ възстанници-тъ паднали 250 души мъртвы, а отъ Турцы-тъ само 33 души.

Отъ Русчукъ пишѣтъ до *Басиретъ* че единъ-тъ край на Българско-то възстаніе былъ въ Филибелійскій-тъ и въ Софійскій-тъ санджакъ, а другы-тъ въ Търновскій-тъ. И въ Враца сѣ появило нѣкакво възстаніе, но то сѣ прѣдварило.

Въ село-то Рѣховица (Търновско окръжіе) около 600 възстанници сѣ сѣ появили и когато правителство-то сѣ извѣстило че тѣ идѣли къмъ Търново, то пратило войска противъ тѣхъ, която ги распрѣнѣла безъ да пушне единъ пушкѣ. На другы-тъ день тѣ сѣ сѣ появили около Дръново и сѣ сѣ были съ войска-тъ. Отъ тѣхъ паднали 9 души, а отъ войска-тъ сѣ сѣ паранили само 2.

Много опитванія станѣли да запалѣтъ Търново, но правителство-то сполучило да ги прѣдвари.

Правителство-то въ Русчукъ за да прѣдвари прѣмниване-то на чети отъ Румѣниѣ, наредило нарочны стражи по брѣгъ-тъ на Дунава и пустило нѣколко бѣглишкы садалы и вапоры съ топове да ходятъ по Дунавъ-тъ.

Въ единъ отъ мѣстны-тъ вѣстници прочитамъ че въ Филибелійскій-тъ санджакъ имало около 118 села изгорены и съсипаны, и че на много мѣста между тѣхъ тѣла-та на убиты-тъ мѣжѣ и жени стоили незаровены. Въ слѣдствіе на това около 100,000 жители останѣли сега безъ къщи и едно голѣмо число жени и дѣца дошли въ Т.-Назарджикъ и въ Филибе за да търсятъ прибѣжище.

Едириенскій-тъ дописникъ на *Мониторъ дю комерс* казва че Българскы-тъ възстанници имали едно забѣлжительно устрѣство съ редовны главатари, и че тѣ както Карлисты-тъ, давали и тескерета на онѣзи, които искали да прѣмнижатъ прѣзъ възстанѣ-тъ мѣста.

Споредъ *Басиретъ* Пор-та не позволила на Черкези-тъ да отидѣтъ да сѣ бѣятъ противъ Херцеговинскы-тъ възстанници, ако тѣ и да искаха позволеніе толкова пакти, но сега тя ги въоражава навсякъдѣ и ги праца да сѣ бѣятъ срѣщо Българскы-тъ възстанници. Смѣщнѣ-тъ вѣстникъ казва че тѣ извършили вече много нѣщо съ царскѣ-тъ войска.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Споредъ *Стамбуль* отъ Срѣдѣ Пор-та рѣшила да отхвърли мемоаръ-тъ на Князь Горчакова, и заповѣдала на Рашидъ Паша

да яви за това на посланници-тъ ѣ чужды-тъ Силы. Възраженія-та ѣ бы- тивъ двѣ точки на този мемоаръ, 1 противъ 2-та мѣсеца прѣмниріе Саръ въ възстанѣ-тъ области, и противъ маніе-то имъ отъ чуждестранны войска примиреніе-то имъ не сѣ извърши това времѣ. Ный обнародвамы тѣзи и безъ да сѣмы увѣрени за истинности

Прѣдложенія-та на прѣдставители Европейскы-тъ притяжатели на Турѣ фондове за съединеніе-то на держѣ дѣлгове сѣ сѣ отхвърлили съвршенъ Държавный-тъ Съвѣтъ, който сѣ дѣ поведѣльникъ нарочно за разглежаніе-този прѣдмѣтъ.

Мемоаръ-тъ на Князь Горчакова съобщилъ още официѣлно на В. Пор-та посланници-тъ ѣ въ Лондонъ и въ Бѣ ѣ съобщили по телеграфъ-тъ съдѣр- то му.

Басиретъ въ единъ отъ послѣдны- броеве казва че едно писмо щѣло да сѣ ладе на Н. И. Султана-тъ посрѣде Шенхъ-юл-ислямий-тъ подписано отъ чы-тъ казаскеры и отъ всички-тъ у въ което да му изразятъ задоволеніе-отъ промѣненіе-то на Министерството-то Шенхъ-юл-ислямий-тъ и да му по- прошкѣ за дѣто сѣ дѣрѣжали да му ѣ ложатъ нѣкои пеканія.

Минѣла-та седмица 3-4 войскари въ сѣ сѣ позволили да влѣзѣтъ въ тамо- то Италіанско Консулато и да бѣятъ зинѣ-тъ и служѣ-тъ на Консулъ-тъ слѣдствіе на единъ распрѣкъ, който има- тѣхъ. Заповѣди сѣ сѣ дали да сѣ ту- винювицы-тъ на испытѣ и да сѣ нака- строго.

Минѣла-та седмица правителство-то пратило двама комисары въ Българіи з испытѣ подробно причины-тъ на сму- ния-та, които сѣ сѣ появили въ нѣко-и краѣи. Единъ-тъ отъ тѣхъ, сѣ сѣ пълнителный-тъ Съвѣтъ, на име Шей Бей, отишѣлъ за Търново, а другы-тъ, зиратель на сѣдилища-та, на име Са- Ефенди, за Софіи. *Басиретъ* отъ Вторъ казва че послѣднѣ-тъ щѣло да остане Филибе, а за въ Софіи сѣ опредѣлилъ бибѣ Ефенди.

Минѣла-та Сѣбота телеграмми отъ луи извѣстихъ тържественно-то погреб- ніе на убиты-тъ Консулы. Три други л които зема-тъ участіе въ убиваніе-то ѣ сѣ сѣ обѣсили.

Г.-тъ Н. Геровъ, Рускый Консулъ въ либе, е дошелъ сега наскоро въ столицѣ тѣ засѣдно съ фамилиѣ-та си.

Въ понедѣльникъ сѣ сѣ пратили 2 таб- войска за Варѣ. Въ срѣдѣ 1 табурѣ въ- ека сѣ сѣ пратилъ за Филибе.

Войска-тъ зѣли въ послѣдно врѣмѣ з други дървени топове отъ Българскы- възстанници и ги испратили въ Едрене.

Споредъ *Басиретъ* седемъ лица, ко- были главны-тъ виновници на смущенія- които станѣхъ минѣла-та есенъ въ Ес- Загрѣ, щѣли да сѣ обѣсятъ въ разны- дове на Едириенскій-тъ вилѣтъ за примѣ-

Единъ телеграмъ отъ Лондонъ отъ 8- го казва че Англія сѣ отказва да пріеме- мемоаръ-тъ на Князь Горчакова.

Тѣзи дни Грѣци-тъ и особенно Елине- тѣ подданици направили нѣкои заявленія противъ патрикѣ-тъ си за дѣто не иска- да настои прѣдъ В. Пор-та да ѣ накара- припознае схизмѣ-та, която сѣ произне- отъ него противъ Българскій-тъ народъ *Фаръ дю Босфоръ* казва че това исканіе- гвѣрдъ естествено, и че то е повечето- въ интересъ-тъ на Турека-тъ държавѣ, о- колкото за въ интересъ-тъ на Церквѣ-тъ

Издава сѣ отъ Американско-то Ев- гелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ печатницѣ-тъ на Д. АРАМИАНЪ Агоніанъ-ханъ № 12.